

VALLATA VIHOLLISEN

PORTIT KOETUKSEN JÄLKEEN

 Mietin, että . . . Tiedätekö, minulla on sellainen pieni ajatus, että näkisin ihmisten seisovan, kun luemme Sanaa. Ettekö pidäkin siitä? Me seisomme vannoessamme uskollisuutta, me seisomme kansakuntamme puolesta, miksi emme seisoi nyt Sanan puolesta?

² Kun me seisomme vain hetken. Luin erästä artikkelia äskettäin, ja ajattelin eilen illalla niitä ihmisiä, jotka seisovat Kristuksen puolesta. Jos te ette ole tehneet niin, ettekö tekisi sitä tänään?

³ Noin seitsemänkymmentäviisi vuotta sitten oli suuri evankelista, en vain muista hänen nimeään. Luulen, että se oli Arthur McCoy, ja hän oli kulkenut läpi maan. Ja eräänä yönä hän näki unta, että hän oli mennyt kirkkauteen. Ja hän sanoi, että hän meni portille, ja hän sanoi, että häntä ei päästetty sisään. Ja sanoi, hän sanoi: ”Olen Arthur McCoy Yhdysvalloista. Olen evankelista.”

⁴ Niinpä portinvartija meni sisään (tämä oli nyt unta), ja hän meni sisään, hän sanoi: ”En löydä nimeänne lainkaan.”

Hän sanoi: ”Minähän olin evankelista.”

Hän sanoi: ”Herra, minä . . .”

⁵ Hän sanoi: ”No, onko mahdollista, että . . . Jotain on vialla.”

⁶ Hän sanoi: ”Ei, herra. Minulla on kirja tässä. En löydä nimeänne lainkaan.”

Ja hän sanoi: ”No, voinko tehdä asialle mitään?”

⁷ Hän sanoi: ”Voisitte vedota tapauksestanne valkoisen valtaistuimen tuomiolle.” Jumala, auta. En halua olla siellä.

⁸ Hän sanoi: ”No, jos se on ainoa toivoni, taidan sitten vain vedota tapauksestani.”

⁹ Ja hän sanoi sitten, että hän ajatteli kulkeneensa pitkän matkan, ja vain . . . Ja kun hän lähti, hän sanoi, että oli pimeyttä, ja se muuttui valoisammaksi ja valoisammaksi, ja hän sanoi, että näytti siltä, ettei ollut mitään tiettyä paikkaa, jonne tämä Valo päättyi, vaan hän oli aivan sen keskellä. Ja hän kertoi, että Hän sanoi: ”Kuka lähestyy tuomioistuintani?”

¹⁰ Hän sanoi: ”Minä olen Arthur McCoy. Olen evankelista, olen lähettänyt monia sieluja valtakuntaan.”

Hän sanoi: ”Eikö nimeäsi löytynyt kirjasta?”

”Ei.”

Hän sanoi: ”Ja sitten olet vedonnut Minun tuomioistuimeeni?”

”Kyllä, herra.”

¹¹ ”Sinä saat oikeutta. Minä tuomitsen sinut lakieni mukaan. Arthur McCoy, oletko koskaan valehdellut?”

¹² Hän sanoi: ”Luulin olevani melko hyvä mies, kunnes seisoin tuossa Valossa.” Hän sanoi: ”Mutta tuon valon läsnäolossa olin syntinen.” Me kaikki tulemme olemaan sellaisia. Sinä saatat tuntea olosi turvalliseksi nyt, mutta odota, kunnes tulet sinne. Miltä luulette sen tuntuvan täällä, kun Hän voitelee? Kuinka pieneksi sitä tuntee itsensä! Millaista se tuleekaan olemaan valkoisen valtaistuimen tuomiolla?

Hän sanoi: ”Oletko koskaan valehdellut?”

¹³ Hän sanoi: ”Luulin olleeni totuudenmukainen, mutta jotkut pienet asiat, joita luulin pieniksi valkoisiksi valheiksi, muuttuivat suuriksi ja synkiksi siellä.”

Hän sanoi: ”Kyllä, herra, olen valehdellut.”

Hän sanoi: ”Oletko koskaan varastanut?”

¹⁴ Hän sanoi: ”Luulin, että olin ollut rehellinen sen suhteen, enkä ollut koskaan varastanut,” mutta hän sanoi, ”tuon valon läsnäollessa, minä—minä tajusin, että oli joitakin tekemiäni kaappoja, jotka eivät olleet aivan oikein.”

Hän sanoi: ”Kyllä, herra, olen varastanut.”

Hän sanoi: ”Minun tuomioni . . .”

¹⁵ Ja hän oli juuri valmis kuulemaan rangaistuksensa: ”Menkää pois siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeileillensä,” hän sanoi, että jokainen luu oli hajoamassa.

¹⁶ Hän sanoi: ”Minä kuulin suloisimman Äänen, jonka olen koskaan elämässäni kuullut.” Hän sanoi: ”Kun käännyin katsomaan, näin suloisimmat kasvot, jotka olen koskaan nähnyt; suloisemmat kuin äidin kasvot, suloisempi ääni kuin millä äitini koskaan kutsui minua.” Hän sanoi: ”Katsoin ympärilleni. Kuulin Äänen, joka sanoi: ’Isä, se on totta, hän valehteli eikä hän ollut täysin rehellinen. Mutta alhaalla maan päällä hän edusti Minua,’ Hän sanoi, ’nyt Minä olen hänen sijaisenaan.’”

¹⁷ Sillä tavalla haluan sen tapahtuvan siellä. Haluan edustaa Häntä nyt, että kun se aika tulee, Hän seisoi minun paikallani.

¹⁸ Luetaan 1. Mooseksen kirjan 22. luvun 15., 16., 17. ja 18. jae.

Ja HERRAN enkeli huusi Abrahamille toistamiseen taivaasta.

Ja sanoi: ”Minä vannon itse kauttani, sanoo HERRA, sentähden, että tämän teit, etkä kieltänyt ainokaista poikaasi.

Minä siunaamalla siunaan sinua... teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin taivaan tähdet, ja kuin hiekka, joka on meren rannalla, ja sinun jälkeläisesi valtaavat vihollistensa portit;

Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä; sentähden, että olit minun äänelleni kuulainen.

Rukoilkaamme.

¹⁹ Taivaallinen Isä, ota nyt tämä teksti, Herra, ja puhu meille. Vieköön Pyhä Henki nämä Sanat, Herra, suoraan jokaiseen sydämeen. Se täyttäisi odotuksemme tänä iltapäivänä, sillä ne ovat suuret, Herra. Ja Sinä käskit meidän pyytää runsaasti, jotta ilomme voisi olla täydellinen. Me pyydämme sitä Jeesuksen nimessä. Aamen.

Voitte istuutua.

²⁰ Jos kutsuisin tätä tekstiksi, muutaman hetken ajan. Ääneni on heikko, joten joudun siksi seisomaan mikrofonin vieressä. Tiedän, että kaikuu, mutta me kestäimme sitä hieman. Haluan kutsua sitä: *Vallata vihollisen portit koetuksen jälkeen.*

²¹ Kohtauksemme avautuu yhdessä Abrahamin ihmeellisimmistä kohtauksista. Te tiedätte, että Abraham on uskollisten isä. Ja lupaus annettiin Abrahamille. Ja olemalla perillisiä hänen kanssaan, Kristuksen kautta, on ainoa keino meille vastaanottaa lupaus, on Abrahamin kautta. No niin, Abraham oli vain tavallinen mies, mutta Jumala oli kutsunut hänet ja hän oli uskollinen tuolle kutsulle. Kun Jumala puhui hänelle, Abraham ei kertaakaan epäillyt tuota Ääntä. Hän pysytteli tarkalleen sen kanssa. Olivatpa vaikeudet mitkä tahansa, hän pysyi sen kanssa.

²² Ja sitten hänelle luvattiin poika. Ja hän odotti kaksikymmentäviisi vuotta saadakseen tuon pojan, kutsuen kaikkea mikä oli vastoin sitä, ikään kuin se ei olisi niin. Ja sitten, ja tässä pojassa, kaikki sukukunnat maan päällä tulisivat siunatuiksi. Ja tuo patriarkka oli uskollinen kutsulleen ja luvatulle Sanalle.

²³ Hän oli esimerkki siitä, millaisia meidän pitäisi olla. Nyt me, jotka olemme kuolleita Kristuksessa, me olemme Abrahamin siemen.

²⁴ No niin, Abrahamilla oli kaksi siementä. Toinen heistä oli luonnollinen siemen; toinen oli hengellinen siemen. Yksi heistä oli luonnollinen, hänen lihansa mukaan; toinen oli hänen uskonsa siemen, sen uskon, jotta mekin voisimme olla Abrahamin siemen luvatun Sanan kautta.

25 Ja nyt, kun häntä oli koeteltu kaksikymmentäviisi pitkää vuotta, ja sen sijaan, että hän olisi heikentynyt, hän vahvistui. Näettekö, jos se ei tapahtunut ensimmäisenä vuonna, seuraavana vuonna se olisi suurempi ihme, koska se oli kaksi vuotta vanha. Ja hänelle kertyi noita vuosia, kun hän vanheni ja hänen ruumiinsa kuoletui. Saaran kohdut, kohtu, tai se (tuli) oli hedelmätön. Ja siksi hänen voimansa oli kadonnut, ja siellä oli . . . Se oli täysin mahdotonta.

26 Oletteko koskaan ajatelleet, mitä Jumala teki siinä? Katsokaahan, Hän ei koskaan niinkään vain tehnyt hänen kohtuansa hedelmälliseksi. Sillä muistakaa, jos Hän teki niin, silloin muistakaa, jos Hän teki niin. . . Heillä ei ollut näitä puhtaita ja hygieenisitä pulloja, niinä päivinä, joilla antaa vauvalle lehmän maitoa. Näettekö? Hänen täytyi myös. . . Saaran maitosuonet olivat kuivuneet. Joten Hän—Hän ei voinut. . . Jotain täytyi tapahtua.

27 Sitten, katsokaa satavuotiasta naista, joka ryhtyy synnyttämään. Hänen sydämensä ei olisi kestänyt sitä. Neljäkymmenen vuoden ikäisen naisen on nyt vaikea tehdä sitä. Hänen sydämensä ei olisi kestänyt sitä. Niinpä tiedätkö, mitä Hän teki? Jos panette merkille. . .

28 Tiedän nyt, että monet saattavat olla eri mieltä. Jos sopii sanoa näin? Näettekö, minä. . . Se olisi vain omia ajatuksiani.

29 Katsokaahan, Raamattu on yliluonnollinen kirja. Se on kirjoitettu niin, että se on kätkeyty kouluilta, teologilta. Kuinka moni tietää sen? Jeesus kiitti Jumalaa. Hän sanoi: ”Minä kiitan Sinua, Isä, että olet salannut tämän viisailta ja ymmärtäväsiltä, ja ilmoittanut sen lapsenmielisille, sellaisille, jotka oppisivat.” Se on rakkauden kirja. Kun Jumalan rakkaus tulee sydämeen, silloin rakastut Jumalaan, silloin Hän paljastaa itsensä, Raamatun merkityksen. Raamatun selitys on Jumala itse selittämässä lupauksiaan. Mutta, Raamattu, Se on kirjoitettu rivien väliin.

30 No, kuten vaimoni, oi, hän on maailman ihanin nainen, ja minä todella rakastan häntä. Hän rakastaa minua. Niinpä kun olen poissa kotoa, hän kirjoittaa minulle kirjeen, sanoen: ”Rakas Bill, tänä iltana laitoin juuri lapset nukkumaan. Olen pessyt tänään pyykkiä,” ja mitä kaikkea hän on tehnyt ja niin edelleen. Nyt hän sanoo sen kirjeessä. Mutta näettekö, rakastan häntä niin paljon, ja olemme niin yhtä, että minä—minä osaan lukea rivien välistä. Tiedän, mitä hän haluaa sanoa, näettekö, kertoopa hän sitä minulle tai ei, näettehän. Minä—minä tiedän, mitä hän tarkoittaa, koska se on minun rakkauteni häntä kohtaan, ja ymmärrykseni.

31 No, sillä tavalla Raamattu on kirjoitettu. Näettekö? Oppineisuus menee suoraan sen yli; he eivät tule koskaan

ymmärtämään sitä. Näettehän, teidän täytyy olla rakastuneita Sanaan, Häneen, ”tuntea Hänet.” Näettekö?

³² No niin, nyt tässä, katsokaa, mitä Hän teki. Nyt Abraham ja Saara olivat molemmat vanhoja, ”iälliseksi tulleita,” Raamattu sanoo. Nyt se ei vain johtunut siitä, että ihmiset elivät siellä pidempään. Raamattu sanoi, että ”he olivat iälliseksi tulleita.”

³³ Nyt huomatkaa, välittömästi sen jälkeen, kun tämä enkeli ilmestyi, josta me olemme puhuneet; joka oli Elohim, Jumala. Ja Hän sanoi, kertoi Abrahamille, ”Minä vierailen sinun luonasi elämän kierron mukaan.” Nyt tarkatkaa koko ajan, he olivat esikuva seurakunnasta, koko ajan.

³⁴ Katsokaa nyt. Tässä on se, mitä tapahtui. No niin, Hän ei vain paikkaillut Saaraa, ja paikkaillut Abrahamia. Hän muutti heidät takaisin nuoreksi mieheksi ja naiseksi. Se saattaa nyt vaikuttaa oudolta, mutta katsokaa nyt loput Sanasta ja liittäkää se yhteen. Sana on innoitettu, ja teidän täytyy olla innoitettuja Sanan kanssa. Nyt muistakaa, heti sen jälkeen, heti tämän enkelin ilmestymisen jälkeen. . .

³⁵ Voin vain nähdä tuon, nuo Saaran harmaat hiukset, pienen mummon, jolla oli saali olkapäillään, ja pikku myssy, pidellen sauvaa, kulkien ympäriinsä. ”Minussako heräisi halu herraani, ja hänkin on vanha?” Näettekö? Ja tässä oli Abraham, pitkäpartaisensa, pitelemässä sauvaa, niin kuin hän oli, iälliseksi tulleet.

³⁶ Ja minä näen, kuinka seuraavana aamuna, hänen hartiansa alkoivat suoristua, kyttyrä lähti hänen selästään. Hänen hiuksensa alkoivat muuttua. He muuttuivat takaisin nuoreksi mieheksi ja naiseksi. Se vain osoittaa, mitä Hän aikoo tehdä Abrahamin kuninkaalliselle siemenelle, näettehän, kun me ”muutumme yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, ja meidät temmataan ylös yhdessä.”

³⁷ Katsokaa, mitä tapahtui. Nyt antakaa minun todistaa tämä teille. Nyt he lähtivät matkalle siitä paikasta, jossa he olivat, sieltä Gomorrasta, ja menivät aina Gerariin asti, filistealaisten maahan. Huomasitteko? Merkitkää se karttaan, kuinka kaukana se on. Melkoinen matka tuon ikäiselle vanhalle pariskunnalle.

³⁸ Ja sitten, sen lisäksi, siellä filistealaisten maassa, siellä oli nuori kuningas nimeltä Abimelek, ja hän etsi vaimoa. Ja hänellä oli kaikki nuo kauniit filistealaiset tytöt, mutta kun hän näki isoäidin, hän sanoi: ”Hän on näöltään kaunis,” ja hän rakastui häneen ja halusi mennä naimisiin hänen kanssaan. Juuri niin. Aivan. Näettekö, hän oli kaunis. Näettekö?

³⁹ Hän oli muuttunut takaisin nuoreksi naiseksi. Huomatkaa, hänen täytyi muuttua, synnyttääkseen tuon lapsen. Jumala teki hänestä uuden luomuksen. Ja hänestä täytyi tulla, kasvattaakseen tämän lapsen. Ja muistakaa, että Abraham, ”hänen ruumiinsa oli kuolettunut,” ja Saara kuoli, kun Abraham

oli... Iisak oli neljäkymmentäviisivuotias, uskoakseni, kun Saara kuoli. Ja Abraham meni naimisiin toisen naisen kanssa, ja hän sai seitsemän poikaa tyttärien lisäksi, sen jälkeen. Aamen.

⁴⁰ Näettekö, lukekaa rivien välistä. Se on esikuva. Se osoittaa siellä, mitä Hän tulee tekemään kaikille Abrahamin lapsille. Me vain olemme juuri nyt lähestymässä sitä, joten meidän kyyristyneillä hartioillamme ja kaikella ei ole mitään merkitystä, ystävät. Ja harmailla hiuksillamme ja mitä tahansa se onkin, sillä ei ole merkitystä nyt. Me emme katso taaksepäin. Katsokaamme eteenpäin siihen, mihin olemme tulossa.

⁴¹ Ja muistakaa, tämä merkki, jonka me näemme, oli viimeinen merkki, jonka Abraham ja hänen Saaransa näkivät, ennen kuin luvattu poika tuli. Me uskomme, että me olemme tuossa hetkessä.

⁴² Patriarkka, sen jälkeen kun tämä poika oli syntynyt... Voisitteko kuvitella Iisakin, noin kahdentoista vuoden ikäisenä; ihana pieni, kiharatukkainen poika, pienet ruskeat silmät? Voisin kuvitella, miltä tuosta äidistä tuntui; kaunis nuori nainen, ja niin, ja hänen isänsä. Ja eräänä päivänä Jumala sanoi, nyt, esimerkkinä; me olemme kaukana siitä, tuo hetki on tuleva. ”Olen tehnyt sinusta kansojen isän tämän pojan kautta, mutta haluan sinun vievän tämän pojan sen vuoren huipulle, jonka Minä näytän sinulle, ja haluan sinun surmaavan hänet siellä, uhrina.” Voisitteko kuvitella sitä?

⁴³ Nyt teitä ei ole koskaan pyydetty menemään sellaiseen testiin. Hän ei tee sitä nyt. Se oli esimerkki, varjokuvia.

⁴⁴ Pelkäsikö Abraham? Ei todellakaan. Abraham sanoi näin: ”Olen täysin varma siitä, että Hän on voimallinen herättämään hänet kuolleista, sillä minä sainkin hänet ikäänkuin kuolleista nousseena. Ja jos tuo Jumalan käsky käski minun tehdä tämän, ja olen pysynyt uskollisena sille, ja se on tuottanut tulosta, antanut minulle pojan; Jumala on voimallinen herättämään hänet kuolleista; josta vertauskuvana minä sainkin hänet.”

⁴⁵ Voi, ystäväni! Jos Jumala antaa teille helluntailaisille Pyhän Hengen, kielillä puhumisen, kuinka paljon enemmän teidän pitäisi uskoa Hänen parantavaan voimaansa, ja Hänen hyvyyteensä ja armoonsa! Jos Hän teki sen, vastoin kaikkia maan teologeja! He sanoivat, ettei sitä voida tehdä, mutta Jumala teki sen, koska Hän lupasi sen. Seiso sitten sinun aseesi, sanasi, miekkasi kanssa, usko Jumalan Sana. Jumala sanoi niin, ja se ratkaisee sen!

⁴⁶ Huomatkaa nyt, hän vei hänet kolmen päivän matkalle sieltä, muulien kanssa. Nyt minä saatoin kävellä, kun olin partioimassa, kävelin joka päivä kolmekymmentä mailia läpi erämaan; ja meillä oli bensajalat, niin sanoakseni. Mutta nuo ihmiset, heidän ainoa kulkuvälineensä oli joko ratsastaa aasilla tai—tai kävellä. Ja hän kulki kolmen päivän matkan sieltä, missä

hän oli, ja sitten hän nosti katseensa ylös erämaassa ja näki vuoren kaukana.

47 Hän otti Iisakin ja satoi hänen kätensä. Jonka me kaikki tiedämme, että se on tässä 1. Mooseksen kirjan 22. luvussa Kristuksen esikuva. Hänet vietiin ylös vuorelle, sidottuna, kuten Jeesus vietiin ylös vuorelle, Golgatan vuorelle; esikuva Jumalasta, joka antoi Poikansa, tietystikin.

48 Mutta kun he pääsivät sinne ylös, ja hän oli kuuliainen, Iisak alkoi tulla hieman epäluuloiseksi. Hän sanoi: ”Isä, tässä on puita, tässä on alttari, tässä on tuli, mutta missä on uhri?”

49 Ja Abraham, tietäen sen mielessään, kuitenkin Jumalan Sana seisoi siellä, hän sanoi: ”Poikani, Jumala on kykenevä katsomaan itselleen uhrin.” Hän kutsui paikkaa nimellä ”Jehova-Jireh.”

50 Ja kun hän satoi poikansa, hän oli kuuliainen kuolemaan asti; pani hänet alttarille, veti veitsen tupesta ja aloitti ottamaan hengen omalta pojaltaan. Ja kun hän teki niin, jokin tarttui hänen käteensä ja sanoi: ”Abraham, pysäytä kätesi.”

51 Ja sillä hetkellä määki oinas hänen takanaan, sarvet kiinni ryteikössä.

52 Oletteko koskaan miettineet, mistä tuo oinas tuli? Muistakaa, maa on täynnä leijonia ja susia ja sakaaleja, ja noita lampaita syöviä petoja. Ja kuinka kaukana sivistyksestä hän oli? Ja sitten, vuoren huipulla, missä ei ole vettä. Ja hän oli kerännyt kiviä joka puolelta rakentaakseen alttarin. Mistä tuo oinas tuli? Näettekö?

53 Mutta se ei ollut näky. Hän tappoi oinaan; sillä oli verta. Mitä hän sanoi? ”Jumala on kykenevä katsomaan Itselleen uhrin.”

54 Miten *sinä* tulet nousemaan tuosta tuolista? Miten *tu*o kouristeleva lapsi tulee terveeksi, tai *sinä* tuosta tuolista, *sinä* sieltä, *sinä*, jolla on sydänvika? Mikä tahansa ongelma onkaan: ”Jumala on kykenevä huolehtimaan siitä.”

55 Abraham uskoi sen. Patriarkka pysyi uskollisena lupaukselle. Ja Hän antoi lupauksen, että: ”Sinun jälkeläisesi! Koska olet uskonut Sanani, ja riippumatta siitä, mitkä ovat olosuhteet, sinun siemenesi on valtaava vihollisensa portin.”

56 Miksi? Jokainen vihollinen, joka nousee esiin, hahmona, Abrahamia vastaan, Abra- . . . Vihollinen: ”Hän on liian vanha. Minä olen liian vanha. Kaikki *tämä*, ja kaikki muu.” Hän pysyi silti uskollisena tuolle lupaukselle.

57 No niin, ihminen, jolla on tuollainen usko, ottaa yhä Jumalan Sanan olosuhteista huolimatta. Nyt jos et pysty siihen, silloin et ole Abrahamin siementä. Se on se usko, joka Abrahamilla oli, hänen siemenensä.

58 Abrahamin lupaus oli, että hänen ”siemenensä,” nyt myös hänen kuninkaallinen siemenensä, kuten kerroin teille jokin aika sitten. Ja tämä sinetti, jonka Hän antoi Abrahamille, oli lupauksen sinetti. Ja kuninkaallinen siemen, Efesolaiskirje 4:30 mukaan on ”sinetöity Pyhällä Hengellä,” sen jälkeen, kun he ovat kestäneet koetuksen. Yrittäkää ajatella sitä.

59 Monet luulevat saaneensa Pyhän Hengen. Monet väittävät, että heillä on Pyhä Henki. Monet voivat osoittaa monia todisteita ja merkkejä siitä. Mutta kuitenkin, jos se ei voi pysyä tämän Sanan kanssa, se ei ole Pyhä Henki. Näettekö?

60 Kun sinä uskot jokaisen Sanan, silloin sinut on sinetöity koetuksen jälkeen. Kun me uskomme jokaisen lupauksen Sanassa, silloin meidät on sinetöity Hengellä, vahvistamaan lupaus. Se on se, se on se, mitä Abraham teki, miten hän teki sen. Silloin, ja vain silloin, meillä on oikeus vallata vihollisemme portti. Sinä et voi tehdä sitä, ennen kuin sinusta tulee ensin tuo siemen. Muista, Raamatussa . . .

61 Minä puhuin siitä Houstonissa tai jossain, toisessa . . . tai, tarkoitan Dallasissa. *Merkki*.

62 Näettekö, juutalainen saattoi osoittaa siellä Israelissa, että hän oli juutalainen ympärileikkauksen kautta. Mutta Jumala sanoi: ”Kun minä näen veren! Ja veri on oleva merkki teille.”

63 Tuossa veressä ollut elämä ei voinut tulla palvojaan, koska, no, se oli eläimen elämä, se oli vain varjo lähestymässä todellista Elämää. Sitten kemian, veren itsensä, piti olla punaisena oven päällä ja oven pielissä.

64 Levitettyinä iisopilla, joka on vain tavallinen rikkaruoho, osoittaen, ettei sinulla tarvitse olla jotain superuskoa. Sinulla pitää vain olla se sama, se usko, joka sinulla on, joka sinulla on käynnistääksesi autosi, tullaksesi seurakuntaan. Näettekö? Monet ihmiset luulevat, että heidän täytyy olla jotain . . . Mutta ei, ei, se on väärin. Vain tavallinen usko on kaikki, mitä tarvitset käyttääksesi Verta. Kuunnelkaa Sana, ja uskokaa Sana, käyttäkää sitä, siinä kaikki. Missä tahansa Palestiinan alueella rikkaruohoja poimittiin, se oli iisoppia, vain pientä rikkaruohoa, joka kasvoi seinien halkeamista ja joka puolella, joka kastettiin niiden vereen ja laitettiin ovenpäälliseen ja pihtipieliin.

65 Ja muistakaa, minä en välitä siitä, kuinka paljon he olivat liitossa, kuinka paljon juutalainen saattoi osoittaa, että hänet oli ympärileikattu, kuinka hyvä ihminen hän oli, koko liitto oli kumottu ellei merkki ollut siellä. ”Kun Minä näen veren,” ainoastaan.

66 No niin, nyt veri, Merkki, kyse ei ole kemiasta, Kristuksen veren kemiasta, koska Se vuodatettiin tuhansia vuosia sitten.

67 Mutta näettekö, missä . . . kemian piti olla siinä, eläimen elämä ei voinut tulla ihmisen päälle, koska eläimen elämällä ei

ole sielua. Eläin ei erota oikeaa väärästä. Ihminen on se, jolla on sielu.

⁶⁸ Nyt, mutta kun Jeesus, Jumalan Poika, neitseestä syntynyt, vuodatti verensä, Elämä, joka oli tuossa veressä, oli Jumala itse. Raamattu sanoi: ”Olemme pelastuneet elämän, Jumalan veren kautta.” Ei juutalaisen veri, ei pakanan veri, vaan Jumalan Elämä. Jumala loi tämän verisolun, neitseestä syntyneen. Hän ei koskaan tuntenut miestä, eikä hän... eikä munasolu tullut hänestä.

⁶⁹ Tiedän, että monet teistä haluavat uskoa, että munasolu tuli. Munasolua ei voi olla siellä ilman tuntemusta, mitä Jumala sitten tekisi? Näettekö?

⁷⁰ Hän loi sekä munasolun että verisolun, ja se oli Jumalan tabernaakkeli, pyhä. ”Minä en salli Pyhäni nähdä katoavaisuutta.” Näettekö, mistä munasolu tuli? ”Enkä hylkää hänen sieluun tuonelaan.” Hänen ruumiinsa oli pyhä! Voi sentään! Jos sinä et, sinä et voi uskoa sitä, kuinka voit kutsua itseäsi kristityksi?

⁷¹ ”Me olemme pelastettuja Jumalan Veren kautta.” Siinä minun uskoni on. Emme mene sinne profeetan veressä, emme mene sinne tavallisen ihmisen tai opettajan, tai teologin veressä. Me menemme sinne Jumalan veressä. Jumala sanoi niin. Hän tuli inhimilliseksi olenoksi. Hän muutti muotonsa. Hän levitti telttansa tänne, meidän keskuuteemme, ja tuli yhdeksi meistä. Hän on meidän sukulunastajamme. Hänen oli tultava meidän sukulaiseksemme, koska se oli laki. Jumala tuli ihmiseksi ja asui keskuudessamme.

⁷² Huomatkaa kuinka, tehdessään tämän, Hän, joka tuli Hänestä, oli Jumala, Henki, ja tuo Henki tulee uskovan päälle. Siksi se elämä, joka oli meidän uhrissamme, meidät tunnistetaan tuosta samasta elämästä.

⁷³ Kuinka he sitten voivat nähdä Jumalan Elämän liikkuvan ihmisten keskuudessa ja kutsua sitä saastaiseksi, kun se on meidän tuntomerkkimme uhristamme? ”Joka uskoo Minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita Minä teen.” Hänen Elämänsä tulee takaisin uhr-... Uhrista, kun me panemme kätemme sen päälle ja tunnistamme itsemme kuolleiksi omille ajatuksillemme. Kuinka me voimme sitten antaa kirkkokuntien työntää meitä uskontunnustuksiin ja muihin asioihin, ja sanoa uskovamme sen? Me olemme kuolleita noille asioille.

⁷⁴ Paavali sanoi: ”Mikään näistä asioista ei häiritse minua,” sillä hän oli sidottu absoluuttiin, Kristukseen. Ja jokainen todellinen saavutus on sidottu absoluuttiin, ja minun absoluuttini on Sana. Ja kaikki muutkin, jotka ovat—jotka ovat todella Hengestä syntyneitä, heidän absoluuttinsa on Jumalan Sana. Olen sidottu siihen. Olen pannut käteni sen päälle. Ja se otti paikkani, ja olen samaistunut Häneen. Me

tiesimme, että Hän lupasi samaistua meidän kanssamme. Se tuo aidon uskon; ei sinun omaa uskoasi, vaan Hänen uskonsa; jotain, mitä sinä et hallitse. Hän tekee sen. Huomatkaa nyt. Silloin, ja vain silloin, kun . . . on lupaus annettu sinulle.

⁷⁵ Riippumatta siitä kuinka moneen seurakuntaan olet liittynyt, kuinka monta kertaa sinut on kastettu; kasvot eteenpäin, taaksepäin, miten vain haluat. Ennen kuin tuo Sinetti on asetettu sinuun, sinulla ei ole oikeutta kutsua itseäsi yhteenliittyneeksi uhrisi kanssa.

⁷⁶ Ja mikä on Jumalan sinetti? Efesolaiskirje 4:30 sanoo: ”Älkääkä saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, jolla teidät on sinetöity lunastuksenne päivään saakka.” Ei yhdestä herätyksestä toiseen, vaan iankaikkisesti sinetöity siihen päivään saakka, jolloin sinut lunastetaan takaisin.

⁷⁷ Ja muista, jos et koskaan ollut Jumalan ajatuksissa, et tule koskaan olemaan Jumalan kanssa. Kuinka moni tietää, että Hän oli Lunastaja? No, sitten, kaiken lunastetun on palattava takaisin siihen, mistä se lankesi. Joten jos Hän tuli lunastamaan meidät, kuinka me voisimme, oli aika jolloin meidän ei tarvinnut olla lunastettuja, ja me kaikki olimme ”synnissä syntyneet, muodostuneet vääryydessä, tulleet maailmaan puhuen valheita”? Se osoittaa, että todellinen kristitty on Jumalan ajatusten ominaisuus, ennen kuin oli maailmaa tai tähteä tai ilmaa tai mitään muuta. Se on iankaikkista, ja Hän tuli lunastamaan meidät takaisin. Se on Jumalan ajatus, joka on puhuttu sanaksi, tuotu julki ja uud. . . tuotu takaisin Hänen ajatukseensa.

⁷⁸ Sukulunastaja! Siksi Jumalan itsensä oli tultava yhdeksi meistä, lunastaakseen. Mikään muu ei voinut tehdä sitä. Enkeli ei voinut tehdä sitä, ei mikään muu. Hänen täytyi tulla alas, tulla kiusatuksi niin kuin meitä kiusataan, lunastaakseen meidät.

⁷⁹ Huomatkaa nyt Abrahamin luonnollinen siemen. Tarkastellaanpa joitakin noista luonnollisista siemenistä, ja katsokaamme pitkö Jumala Sanansa luonnollisen siemenen kohdalla, joka oli lisäk. Tarkastellaanpa joitakin niistä luonnollisista siemenistä, jotka uskoivat Jumalan täydellisen lupauksen eikä heillä ollut mitään epäilyksiä. Muistakaa nyt, että oli kymmeniä tuhansia kertaa tuhansia kertaa moninkertaisesti tuhansia, jotka olivat ympärileikattuja ja kaikkea muuta, eivätkä silti olleet Abrahamin siementä. Varmasti: ”Se, joka on juutalainen ulkonaisesti, ei ole juutalainen, vaan se, joka on juutalainen sisällisesti.” He, monet heistä, epäonnistuivat, epäonnistuivat katkerasti.

⁸⁰ Katsokaa erämaassa, he sanoivat: ”Me. . .” Pääsiäispäivänä, tai kun lähteellä juotiin, Johanneksen evankeliumin 6. luku. He kaikki riemuitsivat.

⁸¹ Jeesus sanoi: ”Minä olen se kallio, joka oli erämaassa. Minä olen se leipä, joka tulee Jumalalta, Taivaasta, jos ihminen sitä söisi, ei hän kuolisi.”

⁸² He sanoivat: ”Meidän isämme söivät mannaa erämaassa, neljäkymmentä vuotta.”

Hän sanoi: ”Ja he ovat, joka ikinen, kuolleet.”

⁸³ *Kuollut*, ottakaa tuo sana ja tutkikaa sitä, katsokaa, mitä se tarkoittaa: ”Ikuisesti erotettu.” Kuitenkin he olivat Abrahamin siemettä. *Kuolema* tarkoittaa ”erottamista, hävittämistä, täydellisesti tuhoutunutta, tuhoamista.” Jeesus sanoi, että he olivat kuolleita, jokainen heistä, silti he olivat ympärileikattuja juutalaisia.

⁸⁴ Katsokaa, ihmisparat, vain koska me olemme metodisteja, baptisteja, presbyteerejä, meillä on pieni tunnustus ja muuta sellaista; paholainen uskoo yhtä paljon kuin mekin.

⁸⁵ Mutta teidän on samaistuttava sen kanssa. Jumalan on todistettava siitä sinetöimällä Pyhällä Hengellä. Ei epäilyksiä Sanasta!

⁸⁶ Jos sinä sanot: ”No, no niin, se oli toista aikaa varten,” siinä on jotain vikaa.

⁸⁷ Entä jos mies tulisi juosten, ja sanoisit hänelle, että valo loistaa, ja hän juuksisi kellariin ja sanoisi: ”Minä vain torjun sen. Minä vain kieltäydyn hyväksymästä sitä. Ei ole mitään sellaista kuin valo. En usko siihen”? Tuossa mieheessä olisi jotain vikaa. Hän olisi henkisesti poissa tolaltaan. Jos hän kieltäytyy sen lämpimistä säteistä ja sen elämää antavasta voimavarasta, hänessä on henkisesti jotain vialla.

⁸⁸ Ja kun ihminen näkee Jumalan Sanan, joka on tehty hänen edessään selväksi ja on tunnistettu, ja sitten hän sulkee ja vetää alas kirkkokunnalliset verhonsa, tuossa ihmisessä on jotain vikaa, hengellisesti. Hänessä on jotain vialla. Hänessä on jotain hengellistä vikaa. Hän ei vain pysty vastaanottamaan sitä. ”Sokea, eikä tiedä sitä,” menossa tuomiolle, ja Jumala tulee olemaan tuomari.

⁸⁹ Huomatkaa, kun he—he tekivät tämän, ja nyt nämä siemenet, jotka uskoivat Sen, katsokaa, mitä tapahtui. Tarkastellaanpa nyt joitakin heistä, Abrahamin siemeniä.

⁹⁰ Otetaanpa heprealaiset lapset, koska he pysyivät uskollisina eivätkä sietäneet epäjumalankuvien palvontaa. He kieltäytyivät kumartamasta kuvaa, jonka kansakunnan kuningas oli tehnyt. Se oli tehty pyhän miehen näköiseksi, vieläpä, Danielin kuvaksi.

⁹¹ Se osoitti, että pakanarotu tuotiin sisälle väärän puolen alle, missä palvottiin pyhän miehen kuvaa. Se päättyy samalla tavalla, kun ihmiset pakotetaan palvomaan ihmisten kuvia. Se tuli sisään ilmestyksen kautta, kun Daniel pystyi tulkitsemaan

Sanan, joka oli käsin kirjoitettuna seinällä. Sillä tavalla se alkoi ja sillä tavalla se päättyy, samalla tavalla, pakanan kuvalla.

⁹² Huomatkaa, he kieltäytyivät tekemästä sitä. Ja mitä he tekivät? He olivat Abrahamin siemen, joka seisoj uskollisena Sanalle, ja he valtasivat vihollisen, tulen portin. He tekivät sen. No niin, Jumalan Sana on totta.

⁹³ Danielia koeteltiin yhden ainoan todellisen Jumalan palvonnan vuoksi. Häntä koeteltiin sen vuoksi. Ja koetuksen aikana hän kesti koetuksen. Ja mitä Jumala teki sen jälkeen, kun tilanne näytti todella kiperältä hänen kohdallaan, kuten me sanoisimme? Ja he eivät tienneet, mitä tehdä. He aikoivat syöttää hänet leijonalle. Mutta Daniel pysyi uskollisena koetuksessa, että on olemassa yksi tosi Jumala, ja hän valtasi vihollisensa portin. Jumala oli sulkenut leijonan suun.

⁹⁴ Mooses pysyi uskollisena luvatullee Sanalle, valheellisten jäljittelijöiden Jambresin ja Jannesin edessä koetuksessa. Katsokaa, Jumala oli kohdannut hänet, yliluonnollisella tavalla, ja käskenyt hänen mennä tekemään nämä asiat, näyttämään nämä merkit, ja jokaisella merkillä olisi ääni. Mooses meni suoraan sinne, juuri niin uskollisena kuin osasi. Hän heitti saunan maahan, ja se muuttui käärmeeksi. Tiedätekö, mitä tapahtui? Sieltä tulivat jäljittelijät ja he tekivät saman asian.

⁹⁵ No niin, Mooses ei nostonut käsiään pystyyn ja sanonut: "No, ehkä se kaikki on väärin." Hän viipyi siinä ja odotti Jumalaa. Hän pysyi uskollisena. Riippumatta siitä, kuinka monta jäljittelijää siellä oli, hän pysyi uskollisena. Ja kun hän pysyi uskollisena tehtävälleen, viedäkseen nuo ihmiset pois siitä paikasta, kun veden portti tuli hänen tielleen, Jumala antoi hänen vallata sen ja hän avasi portin Tulipatsaan avulla, joka johti häntä. Hän vei ihmiset luvattuun maahan.

⁹⁶ Joosua, toinen suuri johtaja. Vain kaksi. . . meni luvattuun maahan, Joosua ja Kaaleb. He tulivat paikkaan nimeltä Kaades, joka oli tuohon aikaan maailman keskipiste, jopa niin, että se oli tuomiopaikka. Ja, oi, he lähettivät kaksitoista vakoojaa katsomaan maata, ja kaksitoista heistä palasi takaisin.

⁹⁷ Kymmenen heistä sanoi: "Voi, siitä on liian suuri työ. Me emme vain pystyisi siihen. No, nuo ihmiset, me näytämme heinäsirkoilta heidän rinnallaan."

⁹⁸ Mutta mitä Joosua teki? Hän rauhoitti kansan. Hän sanoi: "Odottakaa hetki. Me olemme enemmän kuin kykeneviä ottamaan sen, vaikka olisimme kuinka pieniä tai vaikka olisimme kuinka vähemmistönä." Mitä hän teki? Hän pysyi uskollisena tuolle lupaukselle: "Minä annan teille tämän maan," mutta te taistelette sen joka tuumasta.

⁹⁹ Uskotko sinä sen, äiti? Jumala on antanut sinulle parantumisesi, mutta sinä taistelet sen jokaisesta tuumasta. "Jokainen paikka jonne te jalallanne astutte, sen Minä annan

teidän omaksenne.” *Jalanjäljet* tarkoittavat ”omistamista.” Se on kokonaan sinun, jokainen lupaus kuuluu sinulle, mutta sinä taistelet nyt sen jokaisesta tuumasta.

¹⁰⁰ Nyt, Joosua tiesi, mitä Jumala sanoi. Hän oli Abrahamin siemen. Näettekö? Hän sanoi: ”Minä uskon, että Jumala antaa meille tuon maan, ja me olemme enemmän kuin kykeneviä ottamaan sen.” Ja koska hän kesti koetuksen, koko israelilaisten joukkoa vastaan, kun kaikki heimot ja koko kansa valittivat ja huusivat. Joosua sanoi: ”Olkaa vaiti! Jumala antoi lupauksen.”

¹⁰¹ Riippumatta siitä, minkä kokoinen sinä olet ja millainen on vastustus, ja mitä lääkäri sanoi, Jumala antoi lupauksen. Jumalan tehtävä on tehdä se.

¹⁰² Mitä hän teki? Kun hän tuli Jordanvirralle, hän valtasi portin. Sen hän—hän teki.

¹⁰³ Jeriko sulkeutui kuin kilpikonna kuoreensa. Mitä hän teki? Hän valtasi portin.

¹⁰⁴ Jopa eräänä päivänä, kun hänen vihollisensa yrittivät voittaa hänet, hän valtasi vihollisensa portin siinä määrin, että hän käski auringon pysyä paikallaan. Ja aurinko totteli häntä eikä liikkunut kahteenkymmeneenlajaan tuntiin.

¹⁰⁵ Jumala on uskollinen lupaukselleen, vaikka Hänen täytyisi tehdä mitä tahansa; Hän antaisi ennemmin Taivaan mennä konkurssiin, ennen kuin Hän antaisi Sanansa tulla lyödyksi. Hän ei ole koskaan antanut lupausta, jota Hän ei voi pitää. ”Minä olen Herra, joka parannan kaikki sinun sairautesi. Jos he panevat kätensä sairasten päälle, he tulevat terveiksi.” Aamen. ”Jos voit uskoa, kaikki on mahdollista.”

¹⁰⁶ Joosua uskoi sen, vaikka Jumalan täytyi pysäyttää maan pyöriminen. Hän piti sen siellä jollakin muulla voimalla, omalla voimallaan; niin ettei maa pyörinyt kahteenkymmeneenlajaan tuntiin, kunnes Joosua kosti viholliselleen. Hän valtasi portit. Varmasti hän teki niin. Jumala on aina uskollinen.

¹⁰⁷ Nyt toivon, että meillä olisi aikaa käsitellä lisää sankareita, mutta minulla on nyt noin kymmenen minuuttia aikaa. Katsokaa, kaikki nämä kallisarvoiset sankarit, joita he olivat, ja suuret uskon soturit, he kaikki kuolivat kuoleman portilla. He kaikki menehtyivät, aivan kuoleman portilla.

¹⁰⁸ Sitten tulee Abrahamin kuninkaallinen siemen. He olivat kaikki luonnollista siementä, Iisakista. Mutta tässä tulee Abrahamin kuninkaallinen siemen, joka oli Kristus, Abrahamin uskon siemen; mitä meidän pitäisi olla, katsokaa vain, olemmeko me vai emme. Luonnollinen siemen oli vain esikuva. Kaikki muut olivat syntyneet luonnollisella syntymällä, mutta Hän tuli neitseestä syntyneenä. Katsokaa, se ei ollut Aabrahamin siemenestä, silloin, juutalaisena. Hän tuli lupauksen uskon

siemenestä. Ja sitten meidän tulee olla Hänen lapsiaan tämän Miehen kautta.

¹⁰⁹ Katsokaa, mitä Hän teki. Kun Hän oli maan päällä, Hän valloitti ja otti haltuunsa jokaisen portin, joka vihollisella oli; kuninkaallinen siemen. Hän lupasi sen Sanan kautta. Hän valloitti sen. Hän valloitti sairauden portin meidän puolestamme. Sen Hän tuli tekemään. Hän, muistakaa, sairaat ihmiset, Hän valloitti tuon portin. Teidän ei tarvitse valloittaa sitä; Hän valloitti sen. Muiden ihmisten oli valloitettava oma porttinsa. Mutta teidän ei tarvitse valloittaa; se on jo vallattu. Hän valloitti sairauden portit. Ja mitä Hän teki valloittaessaan sairauden portit? Sanomalla, että Hän. . . Mitä tahansa te anotte maan päällä, ja mitä tahansa te sidotte maan päällä, Hän sitoo sen taivaassa, Hän antaa meille avaimet tuohon porttiin.

¹¹⁰ Hän valloitti kiusauksen portin Sanalla. Ja avaimet olivat: ”Vastustakaa vihollista, niin se teistä pakenee.” Hän voitti sen kaiken; voitti jokaisen sairauden.

¹¹¹ Hän valloitti kuoleman ja Hän valloitti tuonelan. Hän valloitti kuoleman ja tuonelan. Hän valloitti sen, mitä muut eivät voineet valloittaa, koska he olivat luonnollista siementä. Tämä on hengellinen siemen. Hän valloitti haudan portin ja nousi ylös kolmantena päivänä meidän vanhurskauttamisemme.

¹¹² ”Ja nyt me olemme enemmän kuin voittajia.” Me vain kävelemme suoraan siihen, perintönä: ”Enemmän kuin voittajia.” Nyt me olemme tekemisissä voitetun vihollisen kanssa. Sairaus on voitettu. Kuolema on voitettu. Tuonela on voitettu. Kaikki on voitettu. Oi! Olisinpa kaksi kertaa isompi, nyt minusta ehkä tuntuu kaksi kertaa paremmalta. Me väittelemme voitetun vihollisen kanssa.

¹¹³ Ei ihme, että Paavali saattoi sanoa, kun he tekivät pölkkyyä katkaistakseen hänen päänsä, hän sanoi: ”Oi kuolema, missä on sinun pistimesi? Näytä minulle, missä saat minut kiemurtelemaan ja huutamaan. Hauta, missä on sinun voittoni, ja luuletko, että maadutat minut siellä? Minä osoitan sinulle tuota tyhjää hautaa; ja minä olen Hänessä, Hän herättää minut viimeisenä päivänä.” Kukistettu vihollinen!

¹¹⁴ Abrahamin kuninkaallinen siemen! No niin, luonnollinen siemen ei voinut osoittaa siihen. Mutta kuninkaallinen siemen voi vallata, on jo vallannut, sillä Hän on mennyt meidän edeltämme ja vallannut jokaisen portin puolestamme. Hän on nyt, kahden tuhannen vuoden jälkeen, Hän seisoo keskellämme, mahtava Voittaja. Hän ei ainoastaan voittanut sairautta. . . Hän voitti sairauden. Hän voitti kiusauksen. Hän voitti kaikki viholliset. Hän voitti kuoleman. Hän voitti tuonelan. Hän voitti haudan, ja nousi ylös jälleen. Ja kaksituhatta vuotta myöhemmin, täällä Hän seisoo keskuudessamme, tänä iltapäivänä, tehden Itsensä tunnetuksi mahtavana Voittajana!

Aamen. Hän on yhä täällä, elossa, vahvistaen lupauksensa, Abrahamin kuninkaallinen siemen! Oi! Ja vihollinen on . . .

¹¹⁵ ”Hän valtaa vihollisensa portit.” Heille, siemenelle, Hän seisoo täällä elävänä vahvistaakseen itsensä, kenelle? Niille ennalta määrätyille siemenille, jotka voivat nähdä sen. Hän voitti sen. Jotka, hänen Sanan lupauksen koetuksen jälkeen, heidät sinetöitiin Pyhällä Hengellä, Kristuksen ruumiiseen, heille vahvistettiin (mitä?) Heparalaiskirjeen 13:8 olevan niin. He ovat sinetöityjä sinne Pyhällä Hengellä, se Pyhä Henki, joka oli . . . Abraham näki sen ennalta; uskon kautta hän uskoi sen. Ja nyt me saamme sen, katsoen takaisin lupaukseen siitä, mitä Hän sanoi. Ja Johannes 14:12 on vahvistettu näinä viimeisinä päivinä, ylönouseen Valloittajan, Hänen itsensä, kautta.

¹¹⁶ Ei minkään järjestelmän kautta, vaan Persoonan, Kristuksen, valloittajan kautta. Ei minun seurakuntani, ei baptistikirkkoni, tai presbyterikirkkosi, metodistikirkkosi tai helluntaikirkkosi, ei niiden kautta, vaan Jeesuksen Kristuksen kautta. Hän elää tänä päivänä. Hän nousi sen yläpuolelle, meidän vanhurskauttamisemme.

¹¹⁷ Ja koska Hän elää, Hän sanoi, siksi mekin elämme. ”Ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta Sanasta,” ei osasta Sanaa, ”jokaisesta Sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.” ”Minä olen ylönousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, se elää vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka elää ja uskoo Minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?” Hän valloitti jokaisen vihollisen portin!

¹¹⁸ Miten hän saattoi voittaa Bosworthin, kun Jumala . . . Bosworth oli Valloittajassa. Ja siksi hän sanoi: ”Elämäni onnellisin hetki on juuri nyt.” Aivan. Hän tunsu tuon mahtavan voittajan. Hänen varmuutensa lepäsi Hänessä. Oi! Nyt voimme laulaa:

Eläessään Hän rakasti minua; kuollessaan Hän pelasti minut;
Haudattuna Hän kantoi syntini kauas pois;
Ylönousteissaan Hän vastineetta
vanhurskautti ikiajoiksi;
Jonakin päivänä hän tulee—oi, ihana päivä!

¹¹⁹ Niille, jotka näyttävät olevan lyötyjä. Eddie Perronet, uskoakseni se oli, hän ei saanut myytyä kristillisiä laulujaan. Kukaan ei halunnut niitä. Heillä ei ollut mitään tekemistä niiden kanssa. Voi, lyöty, ja uskovainen! Eräänä päivänä Pyhä Henki tuli hänen ylleen. Hänen vihollisensa portti, joka ei ottanut vastaan hänen kirjallisuuttaan! Henki valtasi hänet, ja hän tarttui kynään, Jumala antoi hänen kirjoittaa virkaanasettamislaulun.

Kaikki tervehtikööt Jeesus-nimen voimaa!
Enkelit kumartakoot maahan saakka;
Tuokaa esiin kuninkaallinen kruunu,

Ja kruunatkaa Hänet kaikkien Herraksi.

¹²⁰ Sokea Fanny Crosby, kerran. Sanottiin: ”Mitä se merkitsee sinulle?” Jotkut... Hän ei myynyt esikoisoikeuksiaan kuten helluntailainen Elvis Presley teki, tai kuten Kristuksen kirkon Boone teki, tai kuten Red Foley teki, myyden kykyjään maailmalle; he saivat laivueittain Cadillaceja ja miljoonia dollareita, kultalevyjä. Mutta Fanny Crosby pysyi uskollisena paikallaan. Hän huusi:

Älä ohita minua, oi hellä Vapahtaja,
Kuule nöyrä huutoni;
Kutsuessasi muita,
Älä ohita minua.

Sinä olet kaiken lohdutukseni virta,
Enemmän kuin elämä minulle,
Kuka muu minulla olisi maan päällä kuin
Sinä?

Tai kuka muu taivaassa kuin Sinä?

¹²¹ He sanoivat: ”Entä jos olet sokea, kun pääset taivaaseen?”

Hän sanoi: ”Minä tunnen Hänet joka tapauksessa.”

He sanoivat: ”Miten sinä tunnet Hänet?”

Hän sanoi: ”Minä tunnen Hänet.”

He sanoivat: ”Rouva Crosby, sinä voisit tienata miljoona dollaria.”

Hän sanoi: ”Minä en halua miljoonaa dollaria.”

¹²² ”Miten sinä tunnet Hänet?” Hän sanoi:

Minä tunnen Hänet, minä tunnen Hänet,
Ja lunastettuna Hänen rinnallaan seison;
Minä tunnen Hänet, minä tunnen Hänet.

¹²³ ”Jos en voi nähdä Häntä, tunnustelen naulanjalkiä Hänen käsissään.” Hän voitti vihollisensa portin. Kyllä.

¹²⁴ Jos sinä olet Kristuksessa! Hän sanoi: ”Jos te pysytte Minussa ja Minun Sanani pysyvät teissä; niin anokaa, minkä avaimen haluatte, anokaa, minkä portin haluatte vallata; anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen. Jos te pysytte Minussa ja Minun sanani pysyy teissä, niin te voitte vallata minkä tahansa vihollisen portin, joka tulee eteenne.” Sinä olet Abrahamin kuninkaallinen siemen.

¹²⁵ Millainen portti seisoo edessäsi? Jos se on sairaus, sinä olet enemmän kuin sen voittaja. Silloin voimme sanoa, laulaa tätä rakastettavaa vanhaa laulua:

Jokainen lupaus Kirjassa on minun,
Jokainen luku, jokainen jae on... ja, niin
jumalallinen,
Luotan Hänen jumalalliseen rakkauteensa,
Sillä jokainen lupaus Kirjassa on minun.

126 Me olemme enemmän kuin voittajia, ja Aabrahamin siemen on valtaava vihollisen portin! Kun sanotaan, ettei näitä asioita voi tapahtua, kun sitä halutaan kutsua paholaiseksi tai Beelsebuliksi tai joksikin muuksi, Jumala on varmasti valtaava jokaisen portin ja voittava vihollisen.

Rukoilkaamme.

127 Herra, voikoon Abrahamin siemen... Tiedän, että he näkevät sen, Herra. Kuinka tuo Sana voi pudota osumatta tuohon todelliseen maaperään? Rukoilen, että he ymmärtävät nyt. Parantukoon jokainen rukousjonoon tuleva henkilö.

128 Herra, jos täällä on vielä joku, joka ei ole vielä tehnyt tunnustustaan, ei ole seissyt julkisesti ja seissyt Kristuksen puolella, valmiina kieltämään kaikki uskontunnustukset ja kylmät, muodolliset, kuolleet asiat, jotka ovat vieneet heidät pois Sinusta. Ja nouskoot he nyt seisomaan ja sanokoot: ”Minä vastaanotan Hänet vapahtajanani.” Sitten Sinä seisot heidän puolestaan tuona päivänä.

129 Päämme kummarrettuina, jos on niitä, jotka haluavat seistä hetken aikaa rukousta varten, sanoen: ”Haluan seistä Hänen puolellaan nyt, että Hän seisoo minun puolellani tuona päivänä, Hänen jumalallisessa läsnäolossaan.” Pyydän sinua ja annan sinulle mahdollisuuden, että nimesi merkitään Elämän kirjaan, jos sinä nouset seisomaan. En pyydä sinua liittymään mihinkään kirkkoon. Pyydän sinua tulemaan Kristuksen luo, jos sinä olet täällä etkä tunne Häntä.

130 Jumala siunatkoon sinua, poika. Onko joku muu, joka sanoo: ”Minä—minä haluan nousta nyt seisomaan.” Jumala siunatkoon sinua, rouva. Jumala siunatkoon sinua, sisareni. ”Haluan...” Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. ”Minä valitsen puoleni tänä iltapäivänä.” Nämä hienot ihmiset, miehet ja naiset, jotka nousevat seisomaan: ”Minä valitsen puoleni tänä iltapäivänä.”

131 Ja tuona päivänä, kun lääkäri sanoo: ”No, se kolari; hän vuotaa verta, kuolema on tämän miehen, tai naisen päällä.” Tai jonakin aamuna, sinä muistat puolesi. Sinä seisot Hänen puolestaan nyt.

132 ”Jos sinä häpeät Minua ihmisten edessä, niin Minä häpeän sinua Isäni ja pyhien enkelien edessä. Mutta jos sinä tunnustat Minut ihmisten edessä, niin Minä tunnustan hänet Isäni ja pyhien enkelien edessä.”

133 Jumala siunatkoon sinua, sisareni. Olisiko ketään siellä parvella jossakin? Juuri nyt, kun odotamme. Joitakin, lisää pohjakerroksessa? Hyvä on. Minä luotan sanaasi, ystäväni.

134 Jos Sana lankeaa hedelmälliseen maaperään, kuten tuo pieni nainen kaivolla, hän—hän ymmärsi. Hän oli edustettuna

taivaassa, perust- . . . ennen maailman perustamista. Kun tuo valo osui siihen, hän tunnisti sen.

¹³⁵ Jumala siunatkoon sinua, veljeni. Tuo on kunniaakkaasti . . . Jumala siunatkoon sinua, veljeni. Olet saattanut tehdä suuria asioita elämässäsi; teet nyt suurimman asian, jonka olet koskaan tehnyt, nyt sinä seisot Kristuksen puolesta.

¹³⁶ Taivaallinen Isämme, siemen on pudonnut johonkin maaperään, tänä iltapäivänä. Näemme Elämän versovan. Miehet ja naiset nousevat seisomaan, ja Jumalan kaikkinäkevä silmä, Joka on kaikkialla läsnäoleva, kaikkietävä ja kaikkivoipa, näkee heidät. He ovat sinun, Isä. Minä esittelen heidät nyt Sinulle palkintoina.

¹³⁷ Olkoon tämä kokemus siitä, että he seisovat siellä nyt, tietäen, mitä he ovat tehneet; tietäen, mitä tämä merkitsee, että he seisovat valitakseen puolensa Herran harvojen halveksittujen kanssa. Pysykööt he aina uskollisina siihen päivään asti, jolloin he seisovat Sinun läsnäolossasi, jolloin tuo ihana ääni sanoo: ”Kyllä, eräänä päivänä Baton Rougessa, tai pienessä paikassa nimeltä Denham Springs, hän seisoi Minun puolestani, Isä, nyt minä seison tämän miehen tai naisen puolesta.” Suo se, Herra. He ovat Sinun, Jeesuksen nimessä. Aamen.

Jumala siunatkoon teitä, kun valitsitte puolenne. Jumala aina . . .

¹³⁸ Tehkää nyt tämä yksi asia puolestani. Etsikää, jos olette siellä, missä nämä pastorit ovat, tavatkaa muutamia heistä, puhukaa heille. Jos sinua ei ole vielä kastettu, kristillisellä kasteella, tee se. Liity nyt uskovaisten joukkoon, todellisten uskovaisten, ei teko-uskovaisten; vaan todellisten uskovaisten.

Samalla kun rukoilemme, rukoilkaamme näiden nenäliinojen puolesta.

¹³⁹ Taivaallinen Isä, nämä nenäliinat lähtevät nyt; minne, sitä en tiedä. Ehkä joku vanha sokea isä istuu täällä jossain pienellä rämeellä odottamassa tämän nenäliinan saapumista; pieni vauva makaa sairaalasängyllä; äiti seisoo epätoivoisena, odottaen nenäliinan paluuta. Taivaallinen Isä, minä rukoilen, että Sinä kuljet niiden kanssa. Ja merkinä Sinun läsnäolostasi tänään, ja uskostamme Sinuun, kun olemme saarnanneet Sinun Sanaasi, voikoon tuo usko, joka oli Abrahamissa, ja tuo usko, jonka Jeesus Kristus vaikutti ja antoi meille, voikoon se kulkea näiden nenäliinojen mukana ja parantaa jokaisen, jonka päälle se asetetaan. Me lähetämme ne Jeesuksen nimessä. Aamen.

¹⁴⁰ Vain hetki nyt, ennen kuin kutsumme rukousjonon. Kaikkivaltias ja väkevä Jumala, suuri, kaikkiriittävä . . . Pyydän, ystävät, minä—minä ryhdyn rukoilemaan sairaiden puolesta, ja minä . . . Luultavasti, kun astumme alas, minä—minä en ehkä ehdi sanoa teille mitään; jotkut teistä saattavat

lähteä ennen sitä. Mitä tahansa oletkin, jos et edes seisonut, hetki sitten, etkä ole varma. . .

¹⁴¹ Jos olet seurakunnan jäsen, se on hyvä asia, mutta se ei riitä. Katso, rikas nuori hallitusmies oli seurakunnan jäsen. Näetkö? Hän kysyi Jeesukselta, mitä hän voisi tehdä saadakseen iankaikkisen elämän. Hän ei koskaan vastaanottanut sitä. Hän käveli pois. Millainen typerä teko tuolta nuorelta mieheltä. Älä ota hänen paikkaansa. Muistatteko viimeisen kerran, kun hänet nähtiin? Hieman myöhemmin hän vaurastui. Hän rikastui. Hän pääsi asemaan, jossa jopa hänen aittansa pursusivat. Mutta sitten löydämme hänet viimeisen kerran tuonelasta, liekkien piinaamana. Älä, älä anna sen tapahtua sinulle. Ota Kristus vastaan.

¹⁴² Te nuoret, te nuoret tytöt, nuoret pojat, juuri elämän käännekohdassa, tehkää niin. Kuunnelkaa minua, veljenänne, joka rakastaa teitä. Olen täällä, koska rakastan teitä. Rakastan Jumalaa ja rakastan teitä, enkä voi rakastaa Jumalaa, jos en rakasta teitä.

¹⁴³ Haluaisin paljon mieluummin, jos teillä on kommentoitavaa, että osoittaisitte sen pojalleni tuolla tai jollekin lapsistani. Antakaa minun vain. . . Minä, minä pärjään ilman sitä. Kuka tahansa vanhempi tekee niin; niin tekee myös Jumala. Näettekö? Rakastakaa Hänen kansaansa. Rakastakaa toinen toisianne.

¹⁴⁴ Te sanotte: ”Miksi nuhtelet heitä?” Aito rakkaus on korjaavaa.

¹⁴⁵ Jos lapsesi istuu kadulla; sinä sanot: ”No, siinä istuu Junior. Hänen ei pitäisi tehdä noin, mutta en halua loukata hänen pikku tunteitaan.” Sinä et rakasta häntä. Hän kuolee siellä. Jos rakastat häntä, tuot hänet sisään ja annat hänelle selkäsaunan. Sinä laitat hänet tottelemaan.

¹⁴⁶ Niin Jumala tekee. Rakkaus on korjaavaa, ja se on aitoa rakkautta.

¹⁴⁷ Kun saarnaaja seisoo ja antaa teidän naisten leikata hiuksianne, ja käyttää maalia ja muuta sellaista, eikä ojenna teitä, siinä ei ole aitoa rakkautta; eikä hän puhu siitä. Ja hän antaa teidän miesten mennä kolme tai neljä kertaa naimisiin ja kaikenlaista muuta, ja antaa teidän selvitä siitä, siinä ei ole aitoa rakkautta. Hän antaa teidän liittyä seurakuntaan ja taputtaa teitä selkään, ja tukahduttaa teidät jollakin uskonnustuksella, sanoen: ”Teidän ei tarvitse tehdä muuta kuin liittyä pyhään seurakuntaan,” siinä ei ole rakkautta. Tai sitten tuo mies on itse niin täysin eksyksissä, ettei hän näe.

¹⁴⁸ Aito rakkaus on korjaavaa, ja se tuo sinut takaisin Jumalan Sanaan.

149 Katsokaa Jeesusta, miten, mitä Hän sanoi, koska Hän rakasti heitä niin paljon, että Hän kuoli heidän puolestaan, kun he jopa vaativat Hänen vertaan.

150 Nyt suuri Pyhä Henki . . . Haluan odottaa vain hetkisen. Odotan, että Pyhän Hengen voitelu tulee päälleni, ennen kuin aloitamme. Olen saarnannut. Kiitos yhteistyöstänne.

151 No niin, jokainen täällä, missä ikinä olettekin, missä tahansa tässä rakennuksessa, rukoilkaa vain hetki, sanoen: ”Herra Jeesus, auta minua! Auta minua! Anna minun koskettaa Sinun viittaasi.” Jeesus sanoi, että kun nainen koski Hänen viittaansa, Hän ei tuntenut sitä fyysisesti, mutta Hän kääntyi ympäri ja tiesi, kuka nainen oli ja mitä hän teki. Hän on sama Jeesus tänä iltapäivänä, Ylimmäinen Pappi, jota voidaan koskettaa meidän heikkoutemme tunteella.

152 Uskotteko te, jokainen teistä nyt, että se on totta, että Jumala, joka antoi tämän lupauksen, jälleen kerran (ja osoittakoon Hänen), että me elämme Sodoman päivissä? Kuinka moni uskoo siihen, tässä rakennuksessa, kohottakaa vain kätenne.

153 Me elämme, kuten silloin, Sodomassa. Koko järjestelmä on saastunut, maailmanjärjestelmä, kaikki, kirkollinen järjestelmä, poliittinen järjestelmä. Ei ole mitään. Poliitiikka on niin korruptoitunutta. Järjestelmät, kaikkialla, meidän diktaattorimme, kaikki on korruptoitunutta. Seurakunnasta on tullut samanlainen. Perheistä on tullut samanlaisia. Se on pelkkää korruptiota, Sodoma!

154 Sitten, muistakaa, että Jumala on tuonut sen eteenne, muistakaa sitten, että Hän sanoi, että Hän ilmaisisi Itsensä ihmislihassa ja tekisi niin kuin Hän teki ennen Sodomaa, ennen kuin luvattu Poika tuli näyttämölle. Hän lupasi lähettää jonkun, joka edeltäisi tuota luvattua Poikaa, niin kuin Hän teki ensimmäisellä kerralla, joka esittelisi; ja Hän sanoi: ”Kun Ihmisen Poika paljastetaan.”

155 En tunne sinua. No, neiti Thompson, tuo naistenvaiva ja komplikaatiot, uskotko että Jumala tekee sinut terveeksi? Voitko uskoa sen? Sinä uskot? Neiti, neiti Thomas, uskotko, että Hän parantaa sinut? Nosta kätesi ylös, sitten.

156 Takanasi istuu eräs nainen. Hän rukoilee. Hänellä on niveltulehdus.

157 Hänellä, joka istuu aivan hänen vieressään, on vatsavaivoja, hän rukoilee myös. Jäät paitsi siitä, jos et tarkkaile. Et ole täältä. Olet Mississippistä. Te olette herra ja rouva Stringer. Jos uskotte koko sydämestänne, Jeesus Kristus parantaa teidät. Jos voitte uskoa sen. Uskotteko te? Sitten voitte ottaa sen vastaan. Hyvä on. Nostakaa kätenne ylös, jotta ihmiset näkevät, että se olette te.

158 En tunne näitä ihmisiä. En ole koskaan nähnyt heitä elämässäni. Sinun täytyy uskoa, ystävä. Hän tekee Itsensä tunnetuksi. Uskotteko te sen koko sydämestänne?

159 Miksi pudistit päätäsi, herra, ja katsoit minua noin? Kyllä, herra. Koska olet tehnyt niin, puhun sinulle hetken. Olet jokseenkin ikääntynyt herrasmies, joka istuu tässä, katsellen minua. Hän katsoi minua, niin vilpittömästi. Hän uskoi sen. Sinä rukoilet jonkun puolesta, jolla oli sydänkohtaus. Mutta—mutta pääasia, jota rukoilet, sinä tarvitset, sinä etsit Pyhän Hengen kastetta. Aivan oikein. Uh-huh. Aivan oikein. Jos uskot sen! Rouva, sinä etsit työtä. Sen lisäksi, jotta voisit tietää, että olen Jumalan profeetta, tai palvelija, sinulle on tehty kaksi leikkausta. Se on jättänyt sinut aika heikoksi. Kaikenlaisia vaivoja, hengellisiä ongelmia. Haluan kertoa sinulle, että kaikki on ratkaistu. Sinun uskosi tekee sinut terveeksi.

160 [Tyhjä kohta nauhalla—Ed.]... istuu aivan vieressäsi siellä. Hän rukoilee. Katsokaa tänne. Hän kuuli sinut, ja sinä olet koskettanut Häntä. En tunne sinua, mutta Hän tuntee. Minä kerron sinulle, mitä sinä rukoilit. Uskotko koko sydämestäsi? Sinulla on sappirakkovaivoja, jonka puolesta sinä rukoilet. Uskotko, että Jumala parantaa sinut ja tekee sinut terveeksi? Sinä olet rouva Smith. Se on totta. Kohota kätesi ylös.

161 Näettekö, Hän tekee Itsensä tunnetuksi. Mitä se on? Se on Abrahamin siemen, se usko, joka Abrahamilla oli, Herra Jeesus Kristus keskuudessamme, vahvistamassa Sanansa, merkkien seurattessa sitä.

162 Kuka, kuinka monta korttia on rukoiltavana, nostakaa kätenne, joilla on korttinne? Voi, meidän on parasta aloittaa rukousjono.

163 Näettekö, tähän ymmärrätte, ettekö ymmärräkin? Nyt, tuo henki ei ainoastaan... Se ei paranna. Se ainoastaan tekee tunnetuksi Hänen läsnäolonsa täällä. Pastoreillanne on aivan sama valtuutus rukoilla sairaiden puolesta. He eivät tee sitä; ei, eivät todellakaan. Mutta he—mutta heillä on aivan sama valtuutus: ”Nämä merkit seuraavat uskovaisia.”

164 Nyt haluan pastoriystäväni tänne. (Sopiiko, että kutsumme yleisöstä...?...))

165 Kuinka monet pastorit täällä uskovat koko sydämestään, sananpalvelijat täällä, uskovat? Voi, kiitos. Voisittekohan nousta seisomaan? Tulkaa tänne, seisokaa hetki kanssani, aivan täällä, rukoilkaa sairaiden puolesta. Tulkaa aivan tänne. Nyt katsokaa, kun parantuminen tapahtuu, katsokaa, mitä tapahtuu.

166 Haluan, että tulette, muodostatte parijonon tähän. Tulen sinne hetken kuluttua rukoilemaan sairaiden puolesta. Haluan, että uskovat pastorit, jotka haluavat samaistaa itsensä uskoviksi, että uskotte, että tullessanne tänne, elätte pyhää,

puhdasta elämää. Muistakaa, katsokaahan tänne, mitä tulee esille, edustaen Kristuksen evankeliumia!

¹⁶⁷ Veli Blair, tunnen sinut siellä, sinä tai veli Pat. Voisitteko muodostaa tuon parijonon niin kuin yleensä teette, jos se sopii, sinä ja veli Pat.

¹⁶⁸ Uskovat pastorit, jotka uskovat! Nyt, katsokaa, jos Jumala voi näin tehdä itsensä tunnetuksi Sanansa kautta, Sanansa kanssa, kuinka moni tietää, että Raamattu, Jeesus sanoi tämän: ”Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Jos he panevat kätensä sairasten päälle, he tulevat terveiksi”? Pastorit, te olette tulleet tänne samaistamaan itsenne uskovaisiksi. Oletteko? Te olette uskovaisia (ettekö olekin?), ette muuten seisoi täällä. Nyt mitä Jeesus sanoi? ”Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat.” Minä olen uskovaan teidän kanssanne.

¹⁶⁹ Minä tulen sinne. Nämä ovat meidän ihmisiämme, ja me olemme paimenia näille laumoille. Tulen nyt sinne levittämään verkkoni kanssanne, laittamaan käteni yhteen teidän kanssanne. Ja kun nämä ihmiset tulevat kohdallenne, jos vähääkään epäilette mielessänne, laittakaa se pois juuri nyt; niin että kun nämä ihmiset tulevat, silloin jokainen heistä, joka tulee kohdallenne, ja kun me laskemme kädet heidän päälleen, he paranevat. Uskotteko te nyt koko sydämestänne, jokainen teistä?

¹⁷⁰ Kuinka moni täällä aikoo rukoilla toisten puolesta, kun he kulkevat lävitse, nostakaa kätenne ylös: ”Minä rukoilen.”

¹⁷¹ Muistakaa, se voi olla isänne, äitinne, tyttärenne tai poikanne, sisarenne tai veljenne. Ja jos se ei ole teidän, se on jonkun muun, joka tulee tämän jonon läpi. Ja entäpä jos se olisi joku heistä, ja he olisivat kuolemaisillaan syöpään, tai johonkin hirvittävään tautiin, ettekö haluaisi ihmisten olevan syvästi vilpittömiä? Varmasti haluaisimme.

¹⁷² No niin, uskon, miten aiotte. . . Nyt nämä *tällä* rivillä täällä, *tällä* käytävällä, seisokaa *tuolla* puolella rukouskortin kanssa. Seisokaa tuolla puolella, kaikki ne, jotka ovat oikeanpuoleisessa ryhmässä. Nyt, pidätelkää vasemmanpuoleista ryhmää; me jumudumme täysin, näettekö, ettekä tiedä miten, mitä teemme. No niin, kaikki *tässä* ryhmässä olevat, nouskaa *tänne*. Nyt kaikki oikeanpuoleisessa ryhmässä olevat, tulkaa tännepäin, koska tulette tänne, kierrätte ympäri.

¹⁷³ Ja miten sinä aiot, miten he menevät ulos, veli Borders? Suoraan sivuovesta ulos, kiertäkää ympäri ja palatkaa takaisin rakennukseen.

¹⁷⁴ Kun *tämä* puoli kutsutaan muutaman minuutin kuluttua, ja he nousevat seisomaan. Ja katsotaanpa nyt, mitä. . . Hyvä on, ne, jotka ovat *tässä* ryhmässä, kääntykää tälle puolelle täällä. Pitäkää kiinni rukouskortistanne, siirrykää tälle puolelle. Ja te, jotka olette parvella, kävelkää suoraan alas ja tulkaa heitä vastaan tuonne rivin päähän. Nyt nämä, jotka ovat *tässä*

vasemmanpuoleisessa ryhmässä, siirtykää vasemmalle puolelle. Ja sitten, näettekö, muodostakaa jononne ja palatkaa *tuohon* suuntaan; kääntykää takaisin, kääntykää *tuohon* suuntaan. Näettekö? Ja seuratkaa jonoa ympäri, niin ei tule mitään sekaannusta.

175 Ja sitten te siellä parvella, asettukaa vain paikoillette suoraan sinne käytäville, ja tulkaa vain heti mukaan, kun he kulkevat tästä läpi.

176 No niin, lähtekää nyt vain kävelemään takaa, jokainen, kävelkää suoraan taakse, kunnes kohtaatte tämän jonon *täällä*. Tulkaa vain tänne asti, *täällä*, lähtekää vain kävelemään tänne päin ja liittykää tähän jonoon *täällä*.

177 Voi, mitä kaikkea voikaan tapahtua juuri nyt! Mitä voikaan tapahtua! Tämä tulee oleman hetki, missä jotain on tapahduttava. Hyvä on.

178 No niin, juuri noin, menkää takaisin *tuohon* suuntaan ja asettukaa suoraan jonoon sillä tavalla. Tulkaa tätä käytävää. Juuri noin, no niin.

179 Ja nyt kun seisotte, kaikki seisaallaan, me rukoilemme. Ja tämä seurakunta rukoo kanssani, että te tulette terveiksi. Uskokaa nyt vain. Älkääkää . . .

180 Tulkaa tänne asti, sieltä kaukaa takaa, tulkaa tänne ja liittykää tähän jonoon *täällä*. Tulkaa tännepäin, muodostakaa yksi iso jono. Tulkaa tänne *tuolla* tavalla, ja muodostakaa yksi jono. Juuri noin.

181 Olkaa kaikki rukouksessa. Uskokaa nyt todella. Älkää huomioiko väkijoukkoa nyt. Muistakaa, me olemme—me olemme Jeesuksen Kristuksen läsnäolon verhoamia, luottaen siihen, että kunnioitamme sitä, mitä Hän on tehnyt keskuudessamme, uskomalla Hänen Sanaansa.

182 Hienoa. No niin, hienoa. Minusta tuo jono muodostuu oikein hienosti.

183 Nyt kun he kaikki seisovat, haluan, että jokainen rakennuksessa oleva henkilö kumartaa päänsä.

184 Herra Jeesus, se tapahtuu pian. Päätös on tehtävä juuri nyt. Uskommeko me, että Sinä olet *täällä*? Rakastammeko me sinua? Onko meillä, Herra, riittävästi uskoa siihen, mitä aiomme pyytää? Nämä ihmiset samaistavat itsensä seisomalla jonossa. Herra, älköön se olko turhaa. Olkoon niin, Herra, että kun he kulkevat tästä läpi, jokainen kulkee ikäänkuin he kulkisivat Kristuksen alta, sillä me tiedämme, että Hän on *täällä*. Ja me rukoilemme, että he vastaanottavat parantumisensa. Olen varma, että vielä viikkojen ja viikkojen kuluttua nämä ihmiset menevät pastoriensa luo, naiset, joilla oli naistenvaivoja, vatsavaivoja, miehet, joilla oli eturauhasvaivoja, kaikenlaisia vaivoja, tulevat parantumaan, sanoen: ”Tiedätkö, se asia vain

jätti minut,” sillä he ovat Sinun läsnäolossasi. Tulkoot he nyt tästä läpi ja—ja ottakoot osaa tästä, jonka vuoksi Sinä olet kuollut. He ovat Abrahamin siementä, ja Sinä olet voittanut heidän puolestaan. Tulkoot he ja ottakoot vastaan sen, minkä Sinä olet antanut heille.

¹⁸⁵ Ja Saatana, sinut on niin paljastettu tällä viikolla, että tiedät olevasi voitettu olento. Jeesus Kristus voitti sinut Golgatalla. Hän nousi ylös kolmantena päivänä meidän vanhurskauttamisemme, ja Hän seisoo nyt keskuudessamme. Ja meidän uskomme katsoo Häneen, pois sinusta tai mistä tahansa, mitä sinä olet tehnyt. Jätä nämä ihmiset Jeesuksen Kristuksen nimessä.

¹⁸⁶ [Tyhjä kohta nauhalla—Ed.]...?... Me olemme tehneet juuri niin kuin Mestari käski meidän tehdä. Kuinka moni teistä, jotka menitte tuon jonon läpi, uskoitte tulevanne terveiksi, nostakaa kätenne ylös. Minä nostan omani teidän kanssanne.

¹⁸⁷ Mitä me teimme tuolla, lopulta, ryhmänä sananpalvelijoita siellä; monet heistä olivat sairaita, minä tiesin sen, mutta he yrittävät ponnistella saadakseen seurakuntansa sisään, pääsivät he itse sisään tai eivät. Siinä on aitoja paimenia. Ja Pyhä Henki sanoi minulle: ”Kutsu heitä liittämään kätensä yhteen toistensa kanssa.” Me solmimme sydämemme ja verkkomme yhteen, ja rukouksemme, yhdessä.

¹⁸⁸ Jeesus, tee heidätkin terveiksi. Ja tee heistä vahvoja paimenia, vahvoja Herran Sanassa.

¹⁸⁹ Antakoon Jumala, veljeni, antakoon Hän teille kaikki sydämenne kaipaukset. Palvelkaa Häntä kaikkina päivinä, ja olkoon Jumalan voima elämässänne palvellaksenne tätä hienoa ihmisjoukkoa. Jeesus Kristus, joka on ollut meidän kanssamme ja on teidän kanssanne koko ajan, tehköön Hän itsensä teille tunnetummaksi kuin koskaan ennen.

¹⁹⁰ Te ihmiset, jotkut teistä, jotka olitte rampoja, te ette ehkä näe mitään eroa hetkeen, te ette ehkä näe mitään eroa. Katsokaa, mitä Abraham teki. Ei ole mitään väliä, mitä; se ei ole se, mitä te katsotte. Te ette katso oireitanne. Katsokaa, mitä Hän sanoi. Jos sanotte: ”Tunnen yhä kipua,” sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Te olette tehneet sen, mitä Jumala käski tehdä. Näettekö, älkää katsoko sitä. Katsokaa siihen, mitä Hän sanoi. Jumala sanoi, että se oli niin! Minä uskon sen. Ettekö tekin? Minä uskon sen koko sydämestäni.

¹⁹¹ Herra Jumala siunatkoon teitä, kunnes näen teidät jälleen. Rukoukseni ovat teidän puolestanne; ettei yö tulisi liian synkäksi, eikä sade olisi liian kovaa. Rukoilen puolestanne. Rukoilkaa te minun puolestani. Kunnes tapaamme jälleen, Jumala siunatkoon teitä. Nyt veli, joka on pastorina, näettehän.

64-0322 Vallata vihollisen portit koetuksen jälkeen
Denham Springs High School
Denham Springs, Louisiana U.S.A.

FINNISH

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Tekijänoikeustiedote

Kaikki oikeudet pidätetään. Tätä kirjaa voidaan tulostaa kotitulostimella henkilökohtaiseen käyttöön tai jaettavaksi ilmaiseksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumin levittämiseksi. Tätä kirjaa ei saa myydä, monistaa suuressa mittakaavassa, laittaa verkkosivuille, tallentaa hakujärjestelmään, kääntää muille kielille, tai käyttää rahan keräämiseen ilman nimenomaista Voice Of God Recordingsin kirjallista lupaa®.

Saadaksesi lisätietoja tai muita saatavilla olevaa materiaalia, ota yhteyttä:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org